

Β! ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἀγαθὴ τύχη.

Τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἐτελείωσεν ἤδη, καὶ ἰδοὺ ἄρχεται τὸ δεύτερον, καὶ χαίρομεν ὅτι ἄρχεται δι' οἰωνῶν ἀρίστων καὶ ἐλπιδων χρηστῶν. Τὸ πρῶτον ἔτος παρήλθεν ὁλόκληρον διὰ τοιούτων κακῶν, ὥστε φρίττομεν ὅταν στρέψωμεν πρὸς αὐτὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Καὶ τί θέλομεν ἰδεῖ, καὶ νὰ μὴ φρίξωμεν; τὸ Μεσολόγγιον πίπτει, τὴν ἀνατολικὴν καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα ταπεινωμένην, τὸν ἄθλιον Ἰμπραχίμην ἄγοντα καὶ φέροντα τὴν ὡραίαν Πελοπόννησον, καὶ τὸν ἀδύνατον Κιουταχὴν πολιορκούντα τὰς κλεινὰς Ἀθήνας! Τοιοῦτο δυστυχέστατον ἔτος εὐχαρίστως ἠθέλαμεν εὐχηθῆ νὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τῆς μνήμης. Καὶ φρίττομεν ἀκόμη περισσώτερον ὅταν ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι τῶν κακῶν τούτων αἰτίον δὲν εἶναι οὔτε δυνάμεις ἐχθρικὴ οὔτε ἀρετὴ Τουρκικὴ ἢ Ἀραβικὴ, οὔτε ἀδυναμία ἢ ἀναξιότης Ἑλληνικὴ· ἀλλὰ — καὶ διὰ τί ν' ἀνσπολῶμεν ἔσα πρέπει νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν λήθην; Ταῦτα μᾶς ἐνέκρωσαν ὅλους καὶ μᾶς ἐξηχεύσαν, καὶ ἐν ᾧ ὁ ἐχθρὸς ἐπροχώρει, ἡμεῖς ἀδιαφοροῦσαμεν, ἀτακτούσαμεν, καὶ ἐφθάσαμεν οὕτως εἰς τοιαύτην ἐλκερινὴν κατάστασιν, ὥστε δὲν εἶναι τόσον ἄπορον ὅτι δὲν εὐδοκίμησαμεν, ὅσον εἶναι θάυμαστον ὅτι δὲν ἐπάθομεν καὶ χειρότερα. Ἀλλὰ, χάρις εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν! καὶ μετὰ τῶν κακῶν εὐρεθὲν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διεσώθη, ὑπάρχει, καὶ θέλει ὑπάρξει· διότι ὁ ἀγὼν αὐτοῦ εἶναι βούλημα Θεοῦ. Οἱ κραταῖοι τῶν τυχῶν τῶν ἐθνῶν κυβεσθῆναι, οἱ χριστιανῶν καὶ ἡγεμόνες ἐκάμψθησαν τέλος πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῶν Ἑλλήνων, τοὺς εὐσπλαγχνίσθησαν, καὶ ἐπιβλέπουσιν ἤδη ἐπ' αὐτοὺς ἰλαρῶς καὶ εὐμενῶς. Οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ σωφρονισθέντες ἐξ ὧν ἔπαθον, καταπνίγουσι τὰ πάθη, ἀποπνέουσιν εἰς κόρυμβας τῆς διχονείας καὶ φαρτρίας, περιστέλλουσιν τὰς ἀταξίας, καὶ προσέχουσιν μὴ παροργίσωσι τὴν μακροθυμίαν τῶν χριστιανῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων. Ἐθνικὴ συνέλευσις συγκροτεῖται, διὰ ν' ἀποφασίσῃ καὶ στερεώσῃ τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς Ἑλλάδος. Τὰ στρατεύματα κινεῖνται εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, καὶ φιλοτιμιῶνται νὰ διορθώσωσι τὰ προηγουμένα τῶν

σφάλματα· καὶ ὅτι ἕως προχθὲς κατετάραττε τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, δὲν ὑπάρχει πλέον. Αἱ Ἀθήναι, αἱ κλεινὰς Ἀθήνας σώζονται· ἐπὶ προχθὲς σῆσαν· ὁ κίνδυνος παρήλθε. Κατὰ δὲ τὴν θάλασσαν πάλιν, αἱ τρεῖς ναυτικαὶ νῆσοι φιλοτιμιῶνται νὰ προφθάσωσι τὴν Σάμον, ἀπέστειλαν καὶ ἄλλα πλοῖα, καὶ ἐτοιμάζουσιν ἄλλα. Ἀπέπλευσε προσέτι καὶ τὸ ἀτμοκίνητον πλοῖον εἰς τὸν στόλον. Αἱ πειρατεῖαι εἶναι πᾶσα ἐλασις νὰ καταπαύσωσι διόλου, καὶ οὔτε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος κατασχύνεται πλέον, οὔτε αἱ δυνάμεις παροργίζονται δι' αὐτάς. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες θέλουσι φιλοτιμηθῇ ἀναμφισβότως νὰ πράξωσιν ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀγῶνός Ἰαν, καὶ νὰ δείξωσι διὰ τῶν ἔργων ὅτι εἶναι ἄξιοι τῆς συμπαθείας καὶ εὐμενείας τῶν κραταίων βασιλέων καὶ ἡγεμόνων, καὶ τῆς βοηθείας καὶ συνδρομῆς τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν.

Ἐπὶ τοιαύταις λοιπὸν χρησταῖς ἐλπίσιν ἄρχεται τὸ δεύτερον ἔτος τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος. Ἀγαθὴ τύχη!

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Τὴν νύκτα τῆς ἐνδεκάτης πρὸς τὴν δωδεκάτην τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν ἐμῶθηκε τέλος εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν στρατιωτικὴ βοήθεια. Ὁ στρατηγὸς Ν. Κοιζιῶτης, ὁ παρ' ἀπάντων ἐπαινούμενος καὶ τιμώμενος διὰ τὰ πολλὰ στρατιωτικά του προτερήματα, ὁ ἀντιστράτηγος Ἰ. Μαρμαύρης μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς σωμάτων, καὶ τὸ ἑπτανήσιον σῶμα, εἶναι οἱ διὰ τῶν ἐχθρικῶν φαλάγγων καὶ ὀχυρωμάτων εἰσελθόντες. Οἱ εἰσελθόντες, καὶ ἀρχηγοὶ καὶ στρατιῶται, εἶναι τοιοῦτοι, ὅπως ἐπρεπε νὰ εἰσελθῶσι, καὶ δὲν ἤθελον καταθέσει τὸ ἔργον, εἰὰν δὲν ἦσαν ἄξιοι. Ὁ κίνδυνος λοιπὸν παρήλθε, δοῖα τῷ Θεῷ τῷ ἐνισχύοντι καὶ προστατεύοντι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος! Ἡ φρουρὰ τὰρα εἶναι ἰκανὴ, ὥστε καὶ τὴν ἀκρόπολιν νὰ σώσῃ, καὶ τὸν ἐχθρὸν καιρίως νὰ θλάψῃ. Συχνότατα θέλομεν μαρθάνει ἀνδραγαθήματα, ἕως οὗ ἀναγκασθῇ ὁ Κιουταχὴς νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν, καὶ φύγῃ κατὰσχυμένος, τὸ ὅποιον καὶ ἐλπίζομεν ἄριστον νὰ πάθῃ, συνεργούντων εἰς τοῦτο καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐξωθεν στρατευμάτων.

Ἄλλα ἐν τῇ ἀκμῇ τοιούτων λαμπρῶν ἐλπίδων, ἐν
ᾗ ἡτοίμαζετο νὰ μεταβῇ εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς
Ἀλτικῆς, κυριευθεὶς ἀπὸ θανατηφόρου νόσου ἀπέθα-
νεν, ἀφείς βαρυτάτην λύπην εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ

ἰον κανόνια 10, καὶ βορσὰς 1.
'Αφ' οὗ κατὰ τὴν 13, τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐκρά-
τήσαμεν τὸ χανδάκι καὶ τὰς ὑπονόμους τῶν ἐχθρῶν,
ὡς εἴρηται, εἰς μίαν τῶν ὑπονόμων πλησιάζουσιν
εἰς τὴν ἡμετέραν, ἐπιβουλευομένην ἐκείνας τῶν ἐχ-
θρῶν, ἐμβάλλοντες πυρίτιδα κόνιν ἐπιτηδείως, καὶ
χώσαντες τὸ χανδάκι, ὑπεχωρήσαμεν εἰς τὰ ἴδια.
αἱ δὲ βάρβαροι τὴν ἐπιειῦσαν δὲν ἀμέλησαν νὰ ἐπα-
ναλάβωσι καὶ αὖθις τὴν ἐργασίαν τῶν ὑπονόμων προ-
θυμότερον· ἀλλ' ὁ καλὸς μας ὑπονομοποιὸς Κ. Κών-
στας ἅμα ἐνόησε πλησιάζοντας τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὴν ἡ-
μετέραν πυρίτις κόνις; ἐμβάλλει πῦρ εἰς τὴν ὑπόνο-

μιν κατὰ τὴν ὁγδόην ὥραν τῆς νυκτός, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι καὶ οἱ φυλάττοντες τὸ χανδάκι ἐχθροὶ συνετάχθησαν ἅπαντες. Εἶτα τρέξαντες οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν ἄλλων ἐφόνευσαν πολλοὺς, καὶ συνέλαβον δύο ἑλάβον τουφέκια, πιστόλας, σπαθία, καὶ ἤθελαν προχωρέσει ἕως εἰς τὰ κανονιστάσια, καὶ ἡ κυρίως αὐτῶν ἤθελεν εἶναι βεβαία, ἐάν τινες στρατιῶται ξένοι μισθωτοὶ, ἀπατήσαντες καὶ τινὰς Ἀθηναίους, δὲν ἐλειπτοακτιῦσαν κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν. Ἡ προδοσία αὕτη μᾶς ἐξημίωσε τὰ μέγιστα. Τοῦτους πρέπει τὸ ἔθνος νὰ καταδικάσῃ εἰς θάνατον Αἰχμαλωτίσθη καὶ τίς χριστιανὸς ὑπηρέτης τῶν Τούρκων φρενεβλαδῆς Σαλωνίτης. Ἐκ τῶν ἡμετέρων πληρωθεὶς θανασίμως ὁ Νέστωρ Κωπιδῆς ἀπέθανεν. ἐπληρώθησαν καὶ ἄλλοι τρεῖς ἰασίμως.

Τὴν 20—26 κανόνια 88 καὶ βόμβαι 78. Τὸ φρούριον κανόνια 78 καὶ βόμβας 19. Σήμερον ἐφάνησαν περίπου 500 Ἕλληνες εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀττικῆς πρὸς τὰς ἐσχατίας τοῦ Ὑμηττοῦ. ἐν ταύτῃ δὲ καὶ ἐν πλοῖον εἰς Τρεῖς Πύργους προσποιούμενον ἀπόδασιν. ἀπέσυρε τοὺς ἐχθροὺς ἐκεῖ· εἶτα οἱ πεντακόσιοι ἐνστησάμενοι μάχην ἀπὸ τῆς τρίτης ὥρας τῆς ἡμέρας μέχρι νυκτός ἀνεχώρησαν ἐμδάντες εἰς πλοῖα. Οὕτω ἦσαν, ὡς συμπεραίνομεν, οἱ περιμενόμενοι εἰς βοήθειαν τοῦ φρουρίου. Ἀπὸ ὁμιλίας τῶν ἡμετέρων μετὰ τινων ἐχθρῶν μαθήνομεν ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν μάχην ἐθανατώθησαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν 12 καὶ ἐπληρώθησαν πολλοί. Ἐσυλλήφθησαν καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων δύο, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὀνομάζεται Νικόλας ἐκ Σαλώνων· ὁ δὲ ἕτερος ἀγνοεῖται.

Τὴν 27 κανόνια 23 καὶ βόμβαι 32. Τὸ φρούριον κανόνια 21. Δύο πλοῖα Ἑλληνικὰ περιπλέοντα τὸν Πειραιᾶ καὶ Κερατόπυργον ἔκαμναν τοὺς ἐχθροὺς νὰ τρέχωσιν ἄνω καὶ κάτω δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἕως ὅτου τὰ πλοῖα ἀπεμακρύνθησαν. Τὴν νύκτα ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φρούριον δύο λειψοτάκται, οἵτινες ἔφυγον πρὸ τριῶν ἡμερῶν κρυφίως μετ' ἄλλων τεσσάρων, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐμδωσιν εἰς πλοῖον διὰ τὴν φυλακὴν τῶν ἐχθρῶν. κατελήφθησαν δὲ εἰς παιδείαν· οἱ δὲ ἄλλοι ἀγνοεῖται τί ἐγίναν.

Τὴν 28 κανόνια 25 καὶ βόμβαι 17. τὸ δὲ φρούριον κανόνια 16. Ἀπὸ βόμβας ἐχθρικῆς, ἣτις ἔπεσεν εἰς τὸν πύργον, ἐθανατώθησαν δύο, Ἀποστόλης Ἀναστασίου Χρυσαίτης καὶ Γεώργιος Ταλαντινὸς· ἐπληρώθησαν δὲ ὁ Σπῦρος Βλασσόπουλος καὶ ὁ Μιχάλης Κροντηρᾶς· ἐθανατώθη προσέτι καὶ εἰς παῖς ἀπ' ἄλλης βόμβας Ἀγγελῆς Τακλαγιάννης.

Τὴν 29 κανόνια 34 καὶ βόμβαι 20. τὸ δὲ φρούριον κανόνια 12. Τὴν νύκτα τινὲς τῶν ἐχθρῶν μᾶς ἐζητοῦσαν κριθᾶρι ν' ἀγοράσωσι διὰ τ' ἀλογάτων, καὶ πρὸς γρόσια 10 τὸ κοιλὸν· ἀστείον πράγμα! Εἶδαμεν καὶ πολλὰ ἄλογα ἀπολυμένα, τὰ ὅποια περιφέρονται τῇδε κάκεισε ζητοῦντα τροφήν. Καὶ οἱ Τούρκοι αὐτοὶ εὐρίσκονται εἰς μεγάλην ἑλ-

λειψίν τροφῶν. Ἄν τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια καθήνται τόσον καιρὸν εἰς Σαλαμίνα καὶ Ἐλευσίνα, ἀπεφάσιζαν νὰ κινηθῶσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν, οὕτω ἤθελαν ἀφήσει τὴν πόλιν καὶ φύγει καὶ διὰ τὴν ἀδυναμίαν τῶν· καὶ οἱ Ἀλβανοὶ μᾶς λέγουσι πολλάκις, ὅτι παραμικρὰν ἀφορμὴν ζητοῦσι, διὰ νὰ φύγωσιν.

Τὴν 30 τὸ πρῶτ' ὁ γραμματεὺς τοῦ στρατηγοῦ Στάθης Κατζικογιάννη ὠμίλησεν μετὰ τινος χριστιανοῦ ἀδεία τῶν Ἀλβανῶν. Οὗτος μᾶς ἐβεβαίωσε τὸν θάνατον τοῦ Μπανούση Σέρβανη καὶ δύο ἄλλων σημαντικῶν καὶ ἀξιωματικῶν Ἀλβανῶν, τοῦ Τζέλλου Μπίτζαρη καὶ τοῦ Πάστορος Τζεζαρώτη. — Κανόνια καὶ βόμβαι ἐχθρικά ἐρρίφθησαν 190. Ἐθανατώθησαν δύο ἐκ τῶν ἡμετέρων, ὁ Λεονάρδος Καρίδης, καὶ ὁ Ἀναστάσης Καλαμπόκης παιδίον, καὶ ἐπληρώθησαν ἕξ, Ἀναγνώστης Γκέκουρις, Ἰαννάκος Παριώτης, Στάμος Κωνσταλουντρας, Μήτρος Μπάρσας, Ἡλίας Τακλαγιάννης, καὶ Ἰωάννης Λαζαρή. Τὸ φρούριον ἐρρίψε κανόνια 30.

Τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1826, ἐξ ἀκροπόλεως.
Διδνύσιος Σουρμελῆς.

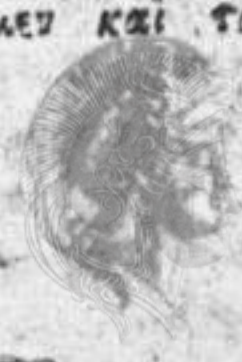
Δημοσιεύοντες καὶ ἐλέγχοντες τὰς πράξεις τοῦ Κυρίου Παυλοῦκη, καὶ ὅλου τοῦ Αὐστριακοῦ ναυτικοῦ, πολεμικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ, σκοποῦν ἄλλον δὲν εἶχαμεν οὔτε ἔχομεν εἰρὴν νὰ παραστήσωμεν εἰς τὸν κόσμον ὅλον ὅσα ἀδίκως πάσχομεν παρ' αὐτοῦ, καὶ νὰ παραπληρωθῶμεν δι' αὐτά.

Ἄν ἡ αὐστηρότης ἢ ἐρθέτερον ἢ σκληρότης τοῦ Κ. Παυλοῦκη ἐδεικνύετο πρὸς μόνους τοὺς παραβάτας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς μόνους τοὺς κατὰ τὴν θάλασσαν ληστὰς, ἠθέλαμεν ὁμολογεῖ χάριτας πρὸς αὐτὸν, καὶ οὔτε εἶχαμεν νὰ παραπονηθῶμεν περὶ τινος· ἀλλὰ, κατὰ δυστυχίαν, δεικνύεται καὶ πρὸς ἐνόχους καὶ πρὸς ἀθῶους ἀδιακρίτως, τιμωροῦνται ὁλόκληροι κοινότητες διὰ μερικὰ ἁμαρτήματα, ὑδρίζονται τίμιοι πολῖται δι' ἀτίμους ληστὰς, καταφρονεῖται καὶ ἐλαττωτέται τὸ ἔθνος ὅλον, ἐν ᾧ οὔτε αὐτὸ οὔτε ἡ διοίκησις του ἀνέχονται τὰς πράξεις τῶν κακούργων, καὶ εὐχονται τὴν καταστροφὴν αὐτῶν, καὶ εἰς ἐυκολωτέραν καὶ ταχυτέραν τούτου κατόρθωσιν παρεκαλέσθησαν νὰ συμπράξωσι καὶ αἱ ξέναι ναυτικαὶ δυνάμεις.

Δὲν ἠμποροῦμεν ποτὲ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι χριστιανὸς καὶ φιλόανθρωπος αὐτοκράτωρ ἠμπορεῖ νὰ διατάξῃ σκληρὰ καὶ ἀπάνθρωπα πρὸς ἔθνος ἀδύνατον καὶ πάσης συμπαθείας ἄξιον· καὶ ἔχομεν πᾶσαι πεποιθήσιν ὅτι μαθήνων ὅσα πάσχουσιν οἱ Ἕλληνες ἀδίκως, θέλει καμψθῇ εἰς οἶκτον, καὶ θέλει ἐμποδίσῃ τὰ τοιαῦτα εἰς τὸ ἐξῆς.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐκδίδομεν καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐγγράφα, ὡς ὑπεσχέθημεν.

ΔΙΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

Ἀριθ. 912 Ἡ Γενικὴ Γραμματεία.

Ἐξοχώτατε !

Σήμερον, ἐν ᾧ ἐξ ἑνὸς μέρους ἐξαπεστείλατε ἀξιωματικόν τινα πρὸς τὴν Διοίκησίν μου αἰτοῦντα νὰ υποβληθῇ εἰς κρίσιν τὸ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου συλληφθέν ὑποπτον Αὐστριακὸν πλοῖον, ὁ Μαγδονὰλ ὀνομαζόμενον, ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἐστείλατε καὶ ἀρπάσατε μὲ βίαν ἀπὸ τοῦτο τὸ πλοῖον. Μὲ τὴν πράξιν Σας ταύτην εἰς μίαν στιγμήν κατεπατήσατε πᾶσαν νομιμότητα καὶ πᾶν δίκαιον τῶν ἐθνῶν. Τοιαῦται παράνομοι πράξεις ἐπιτρέπονται μόνον εἰς τοὺς φανεροὺς ἐχθροὺς, καὶ εἰς τοὺς ὅσοι δὲν σέβονται τὴν ἱερὰν νομιμότητα καὶ τὰ ἀναντίρρητα δίκαια τῶν ἐθνῶν. Τὸ ἄνω εἰρημένον πλοῖον εὐθὺς ἀφοῦ ἔφθασεν ἐνταῦθα, ὑπεβλήθη εἰς κρίσιν, καὶ τότε μόνον ἤθελε καταδικασθῇ, ἐὰν κατὰ νόμους ἀπεδεικνύετο νόμιμος λεία. Ἐὰν ἀπεναντίας ἀπεδεικνύετο ἄθῳον, ἤθελε παρευθὺς ἀπολυθῇ.

Ἡ Διοίκησίς μου συλλογιζομένη, ὅτι ἡ ἄνω ρηθεῖσα ἀρπαγὴ ἐγίνε κατὰ λάθος, καὶ ὅτι ἡ ἐξοχότης Σας, ὡς ὑπουργὸς χριστιανικῆς ἐξουσίας, ἥτις λατρεύει τὴν νομιμότητα, καὶ σέβεται τὰ δίκαια τῶν ἐθνῶν, δὲν θέλετε καταδεχθῇ νὰ ἐπιμείνεται εἰς τοιαύτην δυναστικὴν ἀρπαγὴν, πείθεται, ὅτι δὲν θέλετε ἀργοπορήσει νὰ ἐπιστρέψετε τὸ ἄνω εἰρημένον πλοῖον, διὰ νὰ κριθῇ ἐνταῦθα κατὰ νόμους, ὡς καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ ναύαρχοι τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων πράττουσι παρομοίως. Ἐὰν δὲ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, θελήσετε νὰ ἐπιμείνεται εἰς τὴν παράνομον κατακράτησιν τοῦ πλοίου, ἡ Διοίκησίς μου εἶναι ἀναγκασμένη νὰ διαμαρτυρηθῇ δημοσίως ἐναντίον Σας καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἔμπροσθεν ὅλων τῶν φωτισμένων ἐθνῶν καὶ τοῦτο πρὸς εἰδήσιν Σας.

Ταῦτα μ' ἐπεφόρτισεν ἡ Διοίκησίς μου νὰ ἀναγγείλω πρὸς τὴν ἐξοχότητά Σας, εἰς τὰ ὅποια περιμένεται ὅσον τάχος ἀπάντησις.

Ἐν Ναυπλίῳ 30 Σεπτεμβρίου 1826.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Παυλοῦτζην, διοικητὴν τῶν θαλασσίων δυνάμεων τῆς αὐτοῦ Κ. Β. Μ. εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος.

Ἀριθ. 986 Ἡ Γενικὴ Γραμματεία.

Ἐξοχώτατε !

Εἰς τὸ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου ὑπ' Ἀριθ. 193 ἔγγραφον τῆς ἐξοχότητός Σας, τὸ ὅποῖον ἀπαντῶ διὰ τοῦ παρόντος κατὰ διαταγὴν τῆς Διοικήσεώς μου, παρατηρεῖτε, ὅτι ὑπεθέσατε, ὅτι τὸ πολεμικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον ὁ Ναπολέων, τὸ ὅποῖον κατέσχε τοῦ Αὐστριακοῦ φορτηγῶν ὁ Μαγδονὰλ, δὲν ἔχει τακτικὰ ἐφοδιαστικὰ ἔγγραφα. Τοῦτο εἶναι ἀπλῶς ὑποθετικὸν χωρὶς καμμια βᾶσιν· διότι τὸ Ἑλληνικὸν τοῦτο πολεμικὸν πλοῖον ἔχει τακτικὰ ἐφοδιαστικὰ ἔγγραφα παρὰ τῆς Διοικήσεώς μου. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις τοῦ ρηθέντος Αὐστριακοῦ φορτηγῶν ἤθελε γενῇ, χεῖς νὰ ἔχη τὸ Ἑλληνικὸν πολεμικὸν τὰ τακτικὰ του ἔγγραφα, ἡ Διοίκησίς μου δὲν ἤθελεν ἀργοπορήσει νὰ ἀπορρίψῃ τοιαύτην ἀτάκτως γενομένην κατάσχεσιν, καθὼς ἐσχάτως ἀπέρριψε τοιαύτην ἄλλην ἄτακτον κατάσχεσιν γενομένην εἰς Γαλλικὸν τι πλοῖον, καὶ μολοντί τὸ φορτίον τούτου ἦτον ἀποδεδειγμένον Τουρκικόν, διέταξε νὰ μεταφορτωθῇ εἰς Ἀγγλικὴν κερβέταν, ὡς καὶ μετεφορτώθη, καὶ ἀπεστάλη εἰς Σμύρνην πρὸς τὸν ἐκεῖ Γαλλικὸν γενικὸν πρόξενον. Μὲ ὅλα ταῦτα οὔτε τὸ ὑποθετικὸν τοῦτο, οὔτε ἡ διὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ Σας προφορικὴ εἰδήσις (ἂν καὶ ἦτον ὅλως διόλου διαφοροτικὴ παρὰ ὅ,τι διαλαμβάνει τὸ ἄνω εἰρημένον ἔγγραφο) δύνανται νὰ δικαιώσουν τὴν χθεσινήν Σας πράξιν. Αὕτη εἶναι, καὶ μένει δυναστικὴ, καὶ ἐπομένως ἄδικος καὶ παράνομος. Τὸ δίκαιον, τὸ ὅποῖον τὰ Ἑλληνικὰ πολεμικὰ πλοῖα, ὅταν ἦναι μὲ τακτικὰ ἔγγραφα τῆς Διοικήσεώς μου ἐφοδιασμένα, ἔχουν νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ οὐδετέρων σημαίων φορτηγὰ, εἶναι δίκαιον ἀναντίρρητον, καὶ ὡς τοιοῦτον ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ ὅλας τὰς φωτισμένας ἐξουσίας, καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς μεγάλας ναυτικὰς δυνάμεις, καὶ διὰ τοῦτα εἶναι ἀναφαίρετον. Μόνος ὁ αὐθαίρετος καὶ αὐτογνώμων σουλτάνος, ὅστις δὲν γνωρίζει νόμους, οὔτε σέβεται δίκαια τῶν ἐθνῶν, ἐπιχειρεῖ νὰ τὸ καταπατήσῃ ἀπὸ δὲ ὑπουργὸν χριστιανικῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ὁδηγοῦν οἱ νόμοι, καὶ χειραγωγεῖ ἡ δικαιοσύνη, δὲν προσμένονται ποτε δυναστικαὶ καὶ ἄδικοι πράξεις.

Περιμένεται ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ πλοίου Μαγδονὰλ, διὰ νὰ κριθῇ κατὰ νόμους, τὸ ὅποῖον, ἐὰν ἦναι ἄθῳον, θέλει ἀπολυθῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1826.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης.

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Παυλοῦτζην, διοικητὴν τῶν θαλασσίων δυνάμεων τῆς αὐτοῦ Κ. Β. Μ. εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος.